

ЖІНКИ В ПОЛІТИЦІ

Бондарева Т.О., студ. гр. ЖТ-02,
Панченко Ю.В., к. істор. н., ст. викл. СумДУ

В силу історичних обставин чоловіка вважають лідером у суспільстві. На початку цивілізації, коли основним критерієм виживання людини в суворих умовах життя були фізична сила та витривалість, така думка була цілком виправдана. У різні історичні періоди роль жінки в суспільстві змінювалась. Протягом століть жінки виборювали собі рівні з мужчинами права. На початку XIX ст. жінки, які до цього часу займались лише домогосподарством, почали освоювати роботу на фабриках, завдяки чому могли забезпечити сім'ю. А в кінці цього ж століття у більшості високорозвинених країнах жінки отримали громадянські права. У 1960-ті роки виник рух "За визволення жінок", який ставив за мету повністю урівняти жінок з чоловіками у громадянських та економічних правах. Поволі спектр можливостей панянок розширювався. Сьогодні жінки працюють лікарями, адвокатами, займаються бізнесом. Тепер ніхто не здивується, зустрівши пожежника чи будівельника у жіночій особі, а в арміях деяких західних країн вони займають провідні посади. Однак вибір між кар'єрою та материнством залишається для багатьох жінок досить складним.

Багато як чоловіків, так і жінок вважають, що велика політика — не жіноча справа. Та як багато добра може зробити жінка для суспільства та нашої держави? Адже вона дбає насамперед про інтереси своїх дітей. А дбати про дітей означає дбати про економічний добробут країни, в якій вони живуть, удосконалювати систему освіти, охорони здоров'я. Бачачи, що в світі є багато людей, які потребують підтримки, жінки з усього світу створюють добродійні фонди та організації, призначені для допомоги сиротам, людям, хворим на рак, біженцям та ін. Протягом століть жінки виборювали право займатися політичною діяльністю, та нашоувхувались на опір суспільства, яким керували чоловіки. Втручання жінки в політику почалося зі здобуття виборчого права. Першою у світі жінкою прем'єр-міністром стала Сірімаво Бандаранаїке. Пізніше її досягнення повторила ізраїльтянка Голда Меїр.

Один з найвпливовіших політиків в історії Великобританії, залізна леді Маргарет Тетчер прагнула до успіху з дитинства. При цьому, ні впливовими знайомствами, ні завидним становищем у суспільстві, які б допомогли зробити їй кар'єру, спочатку вона похвалитися не могла.

Амбіції Тетчер були неприборкані. Це підтверджували навіть її подруги по коледжу. Вперше вона спробувала потрапити до парламенту від Консервативної партії в Датфорті у віці 23 років. Тоді це викликало справжній скандал - вона була наймолодшим кандидатом і єдиною жінкою, яка претендувала на участь у національному управлінні.

Спроба не увінчалася успіхом, але це не зупинило Маргарет. Через п'ять років вона знову брала участь в передвиборній гонці а місце в парламенті в багатому передмісті Лондона, відомому як Фінчлі, і перемогла. Багато в чому цьому сприяв ораторський дар Тетчер.

Пізніше прем'єр-міністр Гаролд Мак-Міллан призначив її парламентським секретарем. Через 9 років Тетчер стала міністром освіти і науки, а ще через п'ять - лідером Консервативної партії.

У результаті Маргарет стала прем'єр-міністром Великобританії і протрималася на посаді рекордний термін - 11 років. Вона вивела країну з фінансової кризи, зробивши те, що не міг зробити жоден прем'єр-міністр за попередні три терміни. Тетчер була твердою, владною, честолюбною і підкреслювала це. Прізвисько "Залізна леді", яке дали їй російські журналісти, дуже лестило Тетчер.

Сьогодні більшість українців справді готові голосувати за жінок-політиків. Але не за бізнес-вумен, які, насамперед відстоюватимуть власні інтереси, а за сильних, неконфліктних, але принципових жінок, які скликають не на страйки і барикади, а навпаки, вміють проявити істотну і безпосередню турботу про своїх виборців.

Сьогодні назрів "голод" на жінок-політиків, які могли б освіжити політичну еліту України своїми прогресивними, справедливими ідеями, спрямованими на користь суспільства.